

מכיוון שאין כל אפשרות לפרסם במלואם את כל 12 הנאומים שנאמנו בשבוע שעבר — זה היה תופס את כל הגליון הזה — הנה כמה קטעים על הנאו- מים השונים:

על השר גלילי:

נדמה לי שאין שר כמו השר גלילי, שהוא תמיד צודק בעניינים פורמאליים, ולעולם אינו צודק לגופו של עניין. אבל רצה מולו הרע של השר גלילי, שהוא עוסק במכשיר של המדינה רואה אותו כמו עיניה ויודעת מה קורה בו. די לחרוץ על הכפתור, כדי לדעת שהטלחיויה אינה מתקרבת להתפוצצות, אלא להתפרקות.

על תוכן הטלוויזיה:

לפני שנה קבע השר גלילי מעל דוכן זה, שבטלוויזיה הישראלית לא תהיינה הופעות של ריקודי-באן. נדמה לי שבמקומן עדיין נאחזו להופעה של סטריפטז — סטריפ- טיז של כוונות הממשלה, הנחשפות במהירות, שהן כיום כבר חשופות לגמרי.

על השולטים בטלוויזיה:

מנוי וגמור עם הנמשלה לחנוק כל נסיון לקיים עצמאות כלשהי בטלוויזיה — עצמאות פוליטית, אינטלקטואלית, עיתונאית, בידורית — כל עצמאות שהיא.

די להסתכל בדמויות האנשים המעורבים בוויכוח: מצד אחד אדם כמו פרופ' אליהו כץ, שאתה (השר גלילי) עצמך הבאת אותו, אדם לא-פוליטי, אדם הנאמן על כולם מבחינת היושר האינטלקטואלי שלו, מבחינת היותו אדם ששום דבר אינו עומד לנגד עיניו וזולת טובת הטלוויזיה, ואיש בבית הזה לא יכחיש

על חסידי הסיפוח:

הערה אחת לנואם שקדם לי (אליעזר שוסק). הוא אמר שעד מלחמת-ששת-הימים סבלנו נזקים בעיקר מהפגזות מעבר לגבול. עכשיו נוצר מצב שכל הארץ חזית. אם שאל הנואם את עצמו איך זה קרה, שאחרי נצחון פאטאסטי כזה שהשגנו במלחמה האחרונה הרי המצב הביטחוני הוא כפי שהוא מחאר אותו. לאין שיעור יותר גרוע מכפי שהיה קודם לכן? האם זה לא צריך לעורר אותו למחשבה על הקו של סיעתו, הדוגלת בסיפוח השטחים?

על בתי-הדיו הצבאיים:

לאחרונה התפתחה אצלנו מערכת שיפוט צבאית מיוחדת, המורכבת משופטים צבאיים, שאינה נוהגת על-פי החוק הכללי הקיים במדינה. כוונתי לבתי-הדיו בשטחים המוחזקים. גם בקרב משפטי המימסד יש רבים המברכים על כך, משום שבת-דיון אלה עושים דברים ובתי-המשפט הסדירים של המדינה היו מהססים, ואף נרתעים, מלעשותם. ההפרדה מניעת לפחות פגיעה במערכת השיפוט הכללית במדינה. ודי לחכימא ברמיזא.

על זמן הדיבור:

יש לי לחוק הזה (בתי-דיו לעבודה) 27 הסתייגויות, ולפי התקנון הייתי צריך לנאום עכשיו שתיים-יורבע. אסתפק בעשר דקות — אלא אם כן יבקשו אותי לדבר יותר (צחק באולם).

על איסור השביתות:

לפי חוק זה אפשר יהיה להוציא צרמינעה למוניעת שביתה או השבתה. רוצים להכניס דרך הדלת הא-

מניפולציות המפוקפקות שלה, הזיקו לביטחון-המדינה יותר מאשר תביעות פועלי נמל חיפה.

יצחק קלינגהופר: מדוע אתה מכניס נימה אישית לחיכוח כזה? האם זה הוגן, לדעתך?
אורי אבנרי: חבר-הכנסת קלינגהופר, כאשר אתם מאשימים 2,600 עובדי נמלים, באופן אישי, בכך שהם תוקעים סכין בגב החיילים בחזית — זוהי פגיעה אישית!

על ביטחון ורווחים:

כאשר לבנקים יש רווחים שניים בשעור 30% — זה טוב למדינה, טוב לחיילים וטוב לביטחון. אבל כאשר עובדי בנקים מבקשים תוספת של אגורה אחת למשכורתם — זאת תקיעת סכין בגב המדינה, והם עוכרי ישראל. זהו הגיון משונה מאוד.

על ההסתדרות:

מדיניות-השכר היא דבר כל-כך מרכזי לגבי המשק, לגבי המדיניות הסוציאלית, לגבי כל המערכות הלאומיות, שלא ייתכן כי הכנסת תתפטר מדיון נוקב בעניין זה.

ברעם

משה ברעם:

זה תפ-קידה של ההסתדרות. **אורי אבנרי:** זהו בי דיוק הדבר שאני מערער על ליו. אני סבור, שאין זה עניינה של ההסתדרות בלבד. לכם נוח להוציא נושא זה מידי המדינה, ולהעבירו לי פורום שאתם שולטים בו, ושאין עליו ביקורת.

משה ברעם:

האם משום שאתה אינך חבר בוועד הפועל, אין שם ביקורת? האם רק אתה חסר שם?

את זאת אנחנו

אורי אבנרי: נכון שאני חסר שם, ואני גם רוצה לבוא לשם.

כאשר הלכה תנועתנו לברר נושא זה, היא קיבלה חוותי-דעת של היועצים המשפטיים שלנו על מצב הדמוקרטיה בהסתדרות. לשאיתי חוותי-דעת זו, ושכחו עיני. לא הייתה מאמין שאפשר לקיים מיסטר כזה של חוסר דמוקרטיה. לבוחרים בהסתדרות אין כל השפעה. כשניסינו לקבל את תקנון ההסתדרות, נוכחנו לדעת שאי-אפשר להשיגו. זהו תקנון סודי. מצאנו העתק בתיק של טורד-דין מסויים, שניהל משפט מסויים, וכאשר הצגנו נהונו בבניין הוועד הפועל, התקבצו סביבנו עסקני הוועד הפועל, ונסתבר שמיהם לא ראו את המיסמך הזה. במיסמך זה כתוב כי הבוחרים בוחרים בוועידת ההסתדרות, הוועידה בוחרת במוסד השני — במועצה. המועצה בוחרת במוסד השלישי — הוועד הפועל. הוועד הפועל, שגם לו אין שום השפעה, בוחר במוסד הרביעי — הוועד המרכזי, ורק בה מתחילה להיות השפעה. השיטה הזאת מבטיחה, שלפועלים לא תהיה שום השפעה על ניהול ההסתדרות.

על המצב בעיריות:

דיברתי לפני זמן קצר עם קצין בכיר בצה"ל, שהציעו לו להיות מועמד של מפלגה רצינית מאוד לראשות עירייה רצינית מאוד. הוא הסביר לי מדוע הוא אינו לקבל את ההצעה. הוא אמר: אני אבוא לשם, אעמור כול ביורוקרטיה עצומה, ישנה, זקנה, מורשת, ולא תהיה לי שום אפשרות להזיז משהו בעירייה כזו. זוהי התגובה האינסטינקטיבית המוצדקת של כל אדם צעיר דינאמי, עצמאי, בעל אמביציה, שיציעו לו לקבל תפקיד בעירייה או במועצה מקומית. לכן דרושה שיטה של בחירות אישיות של ראשי ערים ורשויות מקומיות. הכנסת, אחרי דיון נוקב והכרעה קשה, העבירה הצעה כזאת לוועדה. היא נקברה שם, ויחד עימה נקברו כל התקוות לרפורמה בעיריות המקומיות.

על הצעירים בפוליטיקה:

בכל מישורי החיים הציבוריים בארץ בולט היעדרם של צעירים. הצעירים בורחים מהפוליטיקה. ההרגשה הי כללית בקרב הנוער היא שהפוליטיקה היא מלכלכת ומלכלכת, ושומר נפשו ירחק ממנה. מצב זה הוא סכנה לקיום מיסטר דמוקרטי במדינה. יצרנו את תנועתנו, לפני שלוש שנים, כדי להילחם במגמה הזאת. אנו אומרים לצעירים: אם אתם חושבים שהאנשים הלא-נכונים שולטים בפוליטיקה, הכנסו אתם לפוליטיקה, הרחיבו אותם וזבאו במקומם! אם אתם אומרים שהפוליטיקה היא ביצה — היכנסו לביצה, אפילו אם זה מלכלך, ועזרו לייבש את הביצה!

• מרדכי שטרן חיה מנהל חברת רסקו, עד שנתגלחת בה השערוייה.

חורית מה שלא הוסכם להכניס דרך הדלת הקידמית. הנסיון בכל העולם הוכיח ששום חוק האוסר שביתות באמצעות בתי-משפט, משטרה ובית-סוהר, אינו מצליח במציאות. ההיפך נכון: בכל המדינות שבהן קיימים חוקים כאלה, הם הביאו רק להחרפת המאבק המיקצועי. אם הכנסת תקבל את החוק הזה בצורה המונחת לפנינו, אנחנו פותחים בשטח של יחסי-עבודה תיבת פאנדורה חדשה.

על הסיכסוך בנמלים:

היו"ר אמה תלמי: חברי הכנסת, ניגש להצבעה. לפנינו שתי הצעות. האחת: לקיים דיון במליאה. שנייה: להסיר את ההצעה מסדר היום.

אורי אבנרי: אבקש למנות את הקולות. **הצבעה:** בעד ההצעה — 12, נגד ההצעה — 3, נמני עים — 1.

היו"ר אמה תלמי: רשות הדיבור לחבר-הכנסת אבנרי, להנמקת הימנעותו.

אורי אבנרי: כאשר הכנסת בנוכחות של 16 חברי רים — ברוב של 12 נגד 3 — מגנה פועלי-נמל על היעדרות מהעבודה או האטת-העבודה, זה גובל בגיחוך. אם לא להתבטא במילה חריפה יותר. מי שמטיף מוסר-עבודה לאחרים, מוטב שימשם דוגמה לאחרים.

על ספסרי הביטחון:

צרמו את אוזני דבריו של חבר-הכנסת מרדכי שטרן על ענייני הביטחון (בנאום נגד פועלי הנמל). אני רוצה להרים את קולי נגד הסיג-נון הגלוי הזה שפגש בזמן האחרון, נגד השימוש בסיס-מת הביטחון כשמדובר בכסף.

שטרן

כולי מלא כבוד לאדם הי-קם ואומר: למען ביטחון-המדינה אני מהדק את הי-תגורה שלי. אין לי שום כבוד לאדם האומר: למען ביטחון-המדינה אני מציע לי-מישהו אחר להדק את התגור-חי. חבר-הכנסת שטרן מייצג מפלגה (גחיל) המתנגדת לי-העלאת שכר העבודה, וזו זכותה. אבל להכניס את עניין הביטחון בכל פעם שמישהו דורש אגורה אחת יותר שכר — זה מוכיר לנו סינגנונות של תנועות מסוימות. השערוייה של חברת רסקו, והי-

זאת. ומצד שני: קבוצה של עסקני-מפלגה מדרג די נמוך, שהשר גלילי מכתיר אותם בנאומו בכתר של „אנשי רוח". ד"ר יחיל אינו איש רוח, מר לנקין אינו איש-רוח. מי הם אני-שיהרוח האלה? אנחנו יודעים מי בחר בהם, כמי-צד נבחרו.

יחיל

היו"ר קדיש לוז: לא מזכירים שמות אנשים שאינם יכולים להשיב. **אורי אבנרי:** אינני מאשים אותם בשום דבר. **היו"ר קדיש לוז:** אתה לא מא-שים אותם, אבל א-תה קובעת את אופיים.

אורי אבנרי: אלה הם אנשים הנושאים בי-מישרות ציבוריות, וממילא הם עומדים לביקורת הציבור, וכל זמן שאינו דבר הפוגע באופיים, מותר לי לדבר על כושרם למלא את התפקיד הזה. עם כל הכבוד, אני מרשה לעצמי לומר שרוב האנשים האלה פארים אולי רב בשטחים אחרים, אבל הם אינם „אנשי רוח".

על אחריות השר גלילי:

לשר גלילי היתה קודם פליטת-פה. הוא הוהיר אותנו בפני „דיג במים עכורים". המים העכורים שהוא מתכוון אליהם הם המצב בטלחיויה. אבל המצב בטלחיויה הוא כל כולו על אחריותו של השר גלילי. הוא יצר את הי-טלחיויה הזאת. הוא מינה את האנשים האלה. הוא אחראי למערכת-היחסים שנוצרה בטלחיויה.

על המיתון הבא:

אני רוצה להשמיע את החשש, שאנחנו הולכים שוב לקראת אותו המצב שהיה קיים בשנת הבחירות הקודמת. מעגל הקסמים של ביזבז לפני בחירות, קוסמטיקה כלכלית ערב בחירות — ומיתון ואכזבה אחרי הבחירות. יש רק הבדל אחד: בפעם שעברה נפלטו ממעגל העבודה עובדים שבין אזרחי ישראל. בפעם הבאה יהיו הקורבנות הראשונים העובדים מהשטחים הי-מוחזקים. למיתון העלול להתרגש עלינו, אחרי הבחי-רות, תהיינה השלכות לאומיות מרחיקות-לכת.